

2. Zarzut drugi dotyczący okoliczności, że rozwiązanie umowy o udzielenie dotacji narusza zasadę proporcjonalności:

— Rozwiązanie umowy o udzielenie dotacji narusza także zasadę proporcjonalności, gdyż nie był to odpowiedni środek do osiągnięcia uzasadnionego zamierzonego celu; nie było to konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu; ponadto rozwiązanie umowy nałożyło na VERIGRAFT ciężar, który jest jednoznacznie nadmierny w stosunku do zamierzonego celu.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2019 r. – Daily Mail and General Trust plc i in./Komisja

(Sprawa T-690/19)

(2019/C 432/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Daily Mail and General Trust plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Ralph US Holdings (Londyn) i Daily Mail and General Holdings Ltd (Londyn) (przedstawiciele: J. Lesar, Solicitor, i K. Beal QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności całej decyzji Komisji z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo, dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych, w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy skarżących lub którejkolwiek z nich;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zgodnie z zarzutem pierwszym Komisja błędnie zastosowała art. 107 ust. 1 TFUE lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, dokonując wyboru ram odniesienia dla analizy systemu podatkowego. Komisja powinna była przyjąć jako ramy odniesienia brytyjski system opodatkowania osób prawnych, a nie wyłącznie system opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ).
2. Zgodnie z zarzutem drugim Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, przyjmując błędne podejście do analizy systemu opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych. Komisja w motywach 124–126 zaskarżonej decyzji błędnie odniosła się do przepisów rozdziału 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej (międzynarodowe i inne przepisy) z 2010 r.] jako do formy odstępstwa od ogólnego obciążenia podatkowego ustanowionego w przepisach rozdziału 5 tej ustawy.
3. Zgodnie z zarzutem trzecim Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdziwszy w motywach 127–151 zaskarżonej decyzji, że kryterium selektywności zostało spełnione, ponieważ przedsięwzięcia znajdujące się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej były traktowane w odmienny sposób.

4. Zgodnie z zarzutem czwartym „całkowite” zwolnienie podatkowe zastosowane na podstawie przepisów sekcji 371IB Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.
5. Zgodnie z zarzutem piątym zwolnienie podatkowe w wysokości 75 % zastosowane na podstawie przepisów sekcji 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.
6. Zarzut szósty dotyczy okoliczności, że nałożenie obciążenia podatkowego na ZSK spełniające przesłanki objęcia zwolnieniem ustanowionym w części 9A rozdział 9 Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy Zjednoczonego Królestwa z 2010 r. w sprawie regulacji podatkowych (międzynarodowych i innych)] jako kategoria narusza swobodę przedsiębiorczości strony skarżącej przewidzianą w art. 49 TFUE.
7. Zgodnie z zarzutem siódmym Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie zwolnienia podatkowego w wysokości 75 % oraz stałego współczynnika [kapitalizacji].
8. Zgodnie z zarzutem ósmym decyzja Komisji narusza zakaz dyskryminacji i ogólną zasadę równego traktowania w prawie Unii.
9. Zgodnie z zarzutem dziewiątym Komisja naruszyła prawo, stosując przez analogię przepisy dyrektywy Rady (UE) 2016/1164⁽¹⁾, która *ratione temporis* nie znajduje zastosowania do okoliczności niniejszej sprawy lub powołując się na przepisy tej dyrektywy w sposób nieuzasadniony.
10. Zgodnie z zarzutem dziesiątym Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdziwszy w motywie 176 zaskarżonej decyzji, że istnieje grupa beneficjentów (do której należą skarżące) oraz że skarżące uzyskały pomoc, która powinna zostać odzyskana na podstawie art. 2 ust. 1 zaskarżonej decyzji.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. 2016 L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2019 r. – Hill & Smith Holdings, Hill & Smith Overseas/Komisja

(Sprawa T-691/19)

(2019/C 432/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hill & Smith Holdings plc (Solihull, Zjednoczone Królestwo), Hill & Smith Overseas Ltd (Solihull) (przedstawiciele: J. Lesar, Solicitor i K. Beal QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej C(2019) 2526 final z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.